

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

28 MAART 1957.

WETSONTWERP

betreffende de Fondsen voor Bestaanszekerheid.

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ARBEID
EN DE
SOCIALE VOORZORG (1). UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DECONINCK.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Ingevolge het indienen van bijkomende amendementen, werd het wetsontwerp door de Kamer op 26 maart 1957 terug naar de de Commissie voor Arbeid en Sociale Voorzorg verwezen.

Derhalve is de commissie, op 27 maart 1957, overgegaan tot het behandelen van de voorgestelde amendementen.

De indiener van bedoelde amendementen, slaande op de artikelen 12, 13, 14 en 24 van het wetsontwerp, zoals deze door de Commissie waren aangenomen, zet de redenen uiteen waarom deze amendementen werden ingediend.

Bij artikel 12 bepleit hij de noodzakelijke wijziging die naar zijn mening, haar reden vindt in de aard zelve van de Fondsen voor Bestaanszekerheid. Gesproken uit collectieve overeenkomst en vrij getroffen tussen werkgevers en werknemers, dienen zij hun onafhankelijkheid te behouden,

(1) Samenstelling van de Commissie :

A. — Leden-titulairissen : de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paepe, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borquet, de heren Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Behogne, Delhache, Eneman, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Demets, Mevr. Lambert, de heren Namèche, Sercu, Toubreau. — De Gent.

Zie :

568 (1955-1956) :

- N° 1 : Ontwerp overgemaakt door de Senaat.
- N° 2 : Amendementen.
- N° 3 : Verslag.
- N° 4 en 5 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

28 MARS 1957.

PROJET DE LOI

concernant les Fonds de sécurité d'existence.

RAPPORT COMPLEMENTAIRE

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. DECONINCK.

MESDAMES, MESSIEURS,

A la suite du dépôt de nouveaux amendements, la Chambre, en sa séance du 26 mars 1957, a renvoyé le présent projet de loi à la Commission du Travail et de la Prévoyance sociale.

En conséquence, la Commission s'est réunie le 27 mars 1957 pour examiner les amendements présentés.

L'auteur desdits amendements, qui se rapportent aux articles 12, 13, 14 et 24 du projet de loi tel qu'il a été adopté par la Commission, expose les motifs du dépôt de ces amendements.

A l'article 12, il préconise des modifications qui, à son avis, sont justifiées par le caractère même des Fonds de sécurité d'existence. Issus d'un accord collectif conclu librement entre employeurs et travailleurs, ils devront conserver leur autonomie, c'est-à-dire que, en ce qui concerne la res-

(1) Composition de la Commission :

A. — Membres titulaires : MM. Heyman, président; Bertrand, De Paepe, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mme Copée-Gerbinet, MM. Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mme Fontaine-Borquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

B. — Membres suppléants : MM. Behogne, Delhache, Eneman, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Demets, Mme Lambert, MM. Namèche, Sercu, Toubreau. — De Gent.

Voir :

568 (1955-1956) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 : Amendements.
- N° 3 : Rapport.
- N° 4 et 5 : Amendements.

t.t.z. dat zij, inzake financiële verantwoordelijkheid, buiten de Staatsinmenging dienen te worden gehouden; zodanig dat er nooit financiële verplichtingen van regeringswege ten hunne opzichte kunnen ontstaan.

Alleen het feit dat de revisoren zouden worden aangewezen door de Koning, kan met zich brengen dat er Staatsverantwoordelijkheid uit voortvloeit. Dit mag nochtans het geval niet zijn. Om dit te voorkomen is het derhalve aangewezen dat de revisoren worden aangewezen door de bevoegde paritaire comités. Zoiets brengt in niets de onafhankelijkheid van de revisoren in het gedrang. Daarenboven ligt het geenszins in onze bedoeling ze bij hun aanwijzing te beïnvloeden.

Bijgevolg kan er geen bezwaar worden tegen ingebracht, wanneer wij vragen dat de revisoren zouden worden aangewezen door het bevoegd paritair comité.

Een lid wijst er op dat wij ons hier bevinden voor twee tegenovergestelde opvattingen: enerzijds, de benoeming van de revisoren door de Koning; anderzijds, de aanwijzing er van door de paritaire comités.

Zijn voorkeur gaat naar de benoeming er van door de Koning, al geeft hij toe dat, als men de keuze verricht tussen de *bedrijfsrevisoren*, dit reeds een belangrijke verbetering in zich sluit.

Hij stelt vast dat in sommige aangelegenheden, zoals voor de instellingen van Maatschappelijke Zekerheid, de bevoegdheid van de minister veel te ver reikt, terwijl zij wat de Fondsen betreft volledig zou zijn uitgesloten. Daarbij brengt hij beschouwingen over paritair beheer te pas, dat naar zijn mening eens nauwkeurig zou dienen te worden omschreven.

Volgens hem, wanneer soortgelijke instellingen als deze van maatschappelijk zekerheid worden beheerd door werkgevers en werknemers, dient er, voor wat aangaat het financieel beleid, toezicht te worden uitgeoefend door de minister. Om die reden verlangt hij het behoud van de tekst zoals deze werd aangenomen door de commissie.

Een ander lid vindt dat de indiener van de amendementen er eigenaardige opvattingen op na houdt. Wanneer men de controle op het beheer van een uitstelling aanvaardt, dient zij degelijk te zijn.

Hij ziet in het amendement bij artikel 12 een soort vergelijk tussen de tegenovergestelde opvattingen die tevoren reeds tot uiting waren gekomen. Practisch wordt de inmeniging van de Minister in de Fondsen voor Bestaanszekerheid uitgesloten. Alleen het benoemen van de revisoren door de Koning blijft nog over. Is de tussenkomst van de uitvoerende macht al niet voldoende beperkt? Gesteld dat zich een crisis voordoet en de Fondsen in geldelijke moeilijkheden verkeren, denkt men dan niet dat er dan van lieverlede beroep zal worden gedaan op staats tussenkomst om de werking van de Fondsen te verzekeren?

Het ware bijgevolg beter de tekst ongewijzigd te behouden.

De indiener van het amendement blijft tegen het behoud van de tekst gekant. Er werd trouwens overleg gepleegd met leden van de Paritaire Comité's die bestaande Fondsen beheren; en het is voortgaande op de door hen verstrekte inlichtingen dat de amendementen werden voorgesteld.

Er kan hier allerminst sprake van zijn het Beheer van de Fondsen in overeenstemming te willen brengen met deze van instellingen van maatschappelijke zekerheid. Wij bevinden ons hier voor iets gans anders, dat verschilt van bedrijf tot bedrijf. Een algemene regel is hierbij uitgesloten. De risico's zijn te sterk uiteenlopend. De tussenkomst van Staatswege dient derhalve uitgesloten.

Ter algemene geruststelling moge er worden opgewezen dat bij iedere Paritaire Comité toch een voorzitter en een secretaris fungeren, aangewezen door de Koning. Dat is reeds op zich zelf als een waarborg te beschouwen.

ponsabilité financière, ils doivent être à l'abri de l'ingérence de l'Etat, de sorte qu'à aucun moment il ne puisse naître, pour le Gouvernement, d'obligations financières à leur égard.

Le fait seul que les reviseurs seraient désignés par le Roi pourrait engager dans une certaine mesure la responsabilité de l'Etat. Toutefois, ceci doit être exclu. C'est pourquoi il conviendrait que les reviseurs soient désignés par les commissions paritaires compétentes. Pareille procédure ne compromettrait en rien l'indépendance des reviseurs. En outre, nous n'entendons aucunement les influencer lors de leur désignation.

Que pourrait-on donc objecter, lorsque nous proposons de faire désigner les reviseurs par la commission paritaire compétente.

Un membre signale que nous sommes en présence de deux thèses opposées: d'une part, la désignation des reviseurs par le Roi; d'autre part, leur désignation par les commissions paritaires compétentes.

Il préfère la nomination par le Roi, tout en reconnaissant que ce serait déjà une amélioration importante si le choix se fait entre les *reviseurs d'entreprises*.

Il constate que la compétence du Ministre en certaines matières, notamment en ce qui concerne les institutions de sécurité sociale, est beaucoup trop étendue alors que pour les Fonds elle serait totalement exclue. Pour ces raisons, il désire le maintien du texte tel qu'il a été adopté par la Commission.

Il estime que lorsque des institutions similaires comme celles de sécurité sociale sont gérées par des employeurs et des travailleurs, il importe que pour la gestion financière, le contrôle soit exercé par le Ministre. Pour ces raisons, il désire le maintien du texte adopté par la Commission.

Un autre commissaire estime que l'auteur des amendements défend des conceptions bizarres. Lorsqu'on admet le contrôle de la gestion d'une institution, ce contrôle doit être sérieux.

Il voit dans l'amendement à l'article 12 une sorte de compromis entre les conceptions opposées déjà formulées précédemment. L'ingérence du Ministre dans les Fonds de Sécurité d'existence est pratiquement exclue. Seule la nomination des reviseurs par le Roi subsiste. L'intervention de l'Exécutif n'est-elle pas déjà suffisamment limitée? A supposer qu'une crise se produise et que les Fonds se trouvent dans des difficultés financières, ne pense-t-on pas qu'il sera fait appel alors à l'intervention de l'Etat pour assurer le fonctionnement des Fonds?

Dès lors, il serait préférable de maintenir le texte.

L'auteur de l'amendement reste adversaire du maintien du texte proposé. Des membres des commissions paritaires chargées de la gestion des Fonds existants ont d'ailleurs été consultés; c'est, dans une certaine mesure, en se basant sur les renseignements fournis par ces derniers que les amendements ont été présentés.

Il ne peut nullement être question de mettre la gestion des fonds en concordance avec celle des institutions de sécurité sociale. Nous nous trouvons ici devant une toute autre situation, qui diffère d'entreprise à entreprise. Une règle générale est exclue en l'occurrence. Les risques sont trop divergents. L'intervention de l'Etat est donc à exclure.

Afin de rassurer chacun, notons que, dans chaque commission paritaire, il y a un président et un secrétaire, désignés par le Roi. Ceci peut être considéré en soi-même comme une garantie.

Laten wij er ons wel voor hoeden gelijklopende richtlijnen op te leggen. Immers de Fondsen voor Bestaanszekerheid kennen uiteenlopende vergoedingen, tegemoetkomingen en aanmoedigingen toe.

Maar laten wij ons aansluiten bij het aanstellen van bedrijfsrevisoren, gekozen onder dezen voorkomend op de lijst van het Instituut der bedrijfsrevisoren.

Maar waarom, vraagt een lid, zouden de revisoren niet worden benoemd door de Koning, zoals de voorzitters van de Paritaire Comités? De financiële controle is toch van niet te onderschatten betekenis.

Men zou, zegt nog een lid, aan het eerste lid van het amendement op artikel 12 kunnen toevoegen: «... en gekozen uit de door het Instituut der Bedrijfsrevisoren vastgestelde lijst.

De heer Minister zegt dat Staatscontrole wordt uitgeoefend op instellingen die worden opgericht bij een wet. Doch hier, bevinden wij ons voor een contractuele overeenkomst: werkgevers en werknemers richten na overleg de Fondsen voor Bestaanszekerheid op.

Daar zij niet worden opgericht door de wetgevende macht, meent hij dat de Staat zich niet met het beheer ervan moet inlaten. Hij denkt zelfs dat de keuze van de revisoren niet beperkt zou mogen worden tot dezen voorkomend op de lijst van het Instituut der bedrijfsrevisoren.

Een ander lid geeft als zijn mening te kennen dat de revisoren kunnen worden aangewezen tussen dezen die deel uitmaken van het Instituut der revisoren, doch vreest dat het weglaten van sommige bepalingen uit artikel 14, zoals een ander amendement dit voorstelt, verkeerd zou kunnen zijn.

De indiener van de amendementen kan niet nalaten nadrukkelijk te onderstrepen dat het behoud van sommige bepalingen bij artikel 14, tenslotte van aard zou kunnen zijn een Staatsinmenging uit te lokken, die best dient voorkomen te worden. Het uitschakelen van ministeriele tussenkomsten in deze aangelegenheid is nog de beste oplossing.

Een lid stelt zich, terugkomend op artikel 12 van het wetsontwerp, de vraag wat men er toch kan hebben tegen in te brengen dat de revisoren zouden worden benoemd door de Koning? Naar zijn mening is daar toch geen eigenlijke Staatstussenkomst in te zien.

Maar wat zal de toestand worden als er zich iets voordoeft op financieel gebied? Wanneer wij een wettelijk statuut aan de Fondsen voor Bestaanszekerheid geven, moet er controle zijn.

Een ander lid pleit nog voor volledige zelfstandigheid van de Fondsen voor Bestaanszekerheid.

Uiteindelijk wordt het amendement voorgesteld op artikel 12 en gesubamendeerd zoals hier hoger vermeld, aangenomen met 14 stemmen tegen 4, bij 2 onthoudingen.

Het gewijzigd artikel 12 luidt nu als volgt :

« Art. 12. — Onverminderd de toepassing van de artikelen 14 en 15 van de besluitwet van 9 juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comités wordt op het beheer van elk Fonds een controle uitgeoefend door een revisor aangewezen door het bevoegde paritaire comité en gekozen uit de door het Instituut der bedrijfsrevisoren vastgelegde lijst.

Deze revisor heeft een onbeperkt recht van toezicht en onderzoek over al de boekhoudkundige verrichtingen van het Fonds, doch mag zich nooit met het beheer inlaten.

Hij kan ter plaatse inzage nemen van de boeken, de briefwisseling, de notulen en om het even welke geschriften van het Fonds.

De revisor deelt aan het beheersorgaan van het Fonds geregeld de uitslag van zijn onderzoek mede en doet er alle aanbevelingen aan die hij nuttig acht. »

Gardons-nous d'imposer des directives uniformes. En effet, les Fonds de sécurité d'existence accordent des indemnités et des allocations différentes.

Rallions-nous plutôt à la désignation des reviseurs d'entreprises, qui sont choisis parmi ceux qui figurent sur une liste de l'Institut des reviseurs d'entreprises.

Mais alors, pourquoi les reviseurs ne seraient-ils pas nommés par le Roi, demande un membre, comme les présidents des Commissions paritaires? Le contrôle financier ne doit pas être sous-estimé.

Un autre membre ajoute qu'on pourrait compléter le premier alinéa de l'amendement à l'article 12 par les mots : «...et choisis sur une liste arrêtée par l'Institut des reviseurs d'entreprise ».

M. le Ministre dit que l'Etat exerce un contrôle sur les institutions créées par la loi. Mais ici, nous nous trouvons devant un accord contractuel : employeurs et travailleurs créent, de commun accord, les Fonds de sécurité d'existence.

Ces Fonds n'étant pas créés par le pouvoir législatif, il pense que l'Etat ne doit pas s'immiscer dans leur gestion. Il estime même que le choix des reviseurs ne devrait pas se borner à ceux qui figurent sur la liste arrêtée par l'Institut des reviseurs d'entreprise.

Un autre commissaire est d'avis que les reviseurs peuvent être désignés parmi ceux qui font partie de l'Institut des reviseurs, mais il craint qu'on commettrait une erreur en supprimant certaines dispositions de l'article 14, comme le prévoit un autre amendement.

L'auteur des amendements ne peut s'empêcher de souligner que le maintien de certaines dispositions de l'article 14 pourrait aboutir à une intervention de l'Etat, qu'il vaudrait mieux éviter. Il est préférable d'exclure toute intervention ministérielle en cette matière.

Revenant sur l'article 12 du projet de loi, un commissaire se demande quelles objections on pourrait bien formuler contre la désignation des reviseurs par le Roi? A son avis, il n'y a pas là une intervention de l'Etat.

Mais que se passera-t-il en cas d'événement financier? Si nous donnons un statut légal aux Fonds de sécurité d'existence, il faut un contrôle.

Un autre membre plaide encore en faveur de l'autonomie totale des Fonds de sécurité d'existence.

Finalement, l'amendement proposé à l'article 12 et sous-amendé comme dit ci-dessus, est adopté par 14 voix contre 4 et 2 abstentions.

Ainsi modifié, l'article 12 est à présent libellé comme suit :

« Art. 12. — Sans préjudice de l'application des articles 14 et 15 de l'arrêté-loi du 9 juin 1945, fixant le statut des commissions paritaires, un contrôle est exercé sur la gestion de chaque Fonds par un reviseur désigné par la commission paritaire compétente et choisi sur la liste arrêtée par l'Institut des reviseurs d'entreprise.

Ce reviseur a un droit illimité de surveillance et d'enquête sur toutes les opérations comptables du Fonds, sans jamais pouvoir s'immiscer dans la gestion de celui-ci.

Il peut prendre connaissance, sans déplacement, des livres, de la correspondance, des procès-verbaux et de toutes les écritures généralement quelconques du Fonds.

Le reviseur informe régulièrement l'organe de gestion du Fonds du résultat de ses investigations et lui fait telles recommandations qu'il juge utiles. »

Ook wordt aangenomen de titel van Hoofdstuk IV alleen te doen luiden « Controlé », zodat de woorden « en voorgedij » wegvallen.

Wat betreft het amendement op artikel 13 dat er toe strekt dit artikel weg te laten is de Commissie eensgezind om dit amendement aan te nemen.

Bij artikel 14 wordt het voorgesteld amendement eenparig aangenomen mits volgende toevoeging: « dat er afschrift van overmaakt aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg ».

Het voorgestelde amendement op artikel 24 is volgens de indiener noodzakelijk wat het Fonds van Bestaanszekerheid voor de kolenhandelaars uit het Antwerpse betreft. Zonder deze toevoeging zouden sommige kolenhandelaars die geen werknemers tewerkstellen en toch onder de beslissing betreffende het Fonds voor bestaanszekerheid vallen zich aan de opgelegde verplichtingen kunnen onttrekken.

Wat echter de 2) van artikel 24 betreft, wordt aangenomen de tekst van het laatste gedeelte der zinsnede te doen luiden als volgt: « blijven van kracht ».

De commissie is eenparig akkoord over de draagkracht van de 2) van het amendement op artikel 24, voornamelijk waar wordt gezegd: « waarvan de uitwerking onbepaald wordt verlengd ». Zij is nochtans van oordeel dat de redactie zou verbeterd worden door het gebruik van de woorden « blijven van kracht ». Het is wel verstaan dat deze woorden dienen te worden uitgelegd in de geest van de oorspronkelijke tekst van het amendement.

Tenslotte, vraagt een lid dat in artikel 4 een 11° zou worden ingelast bepalende « de wijze waarop de jaarverslagen van de Fondsen voor Bestaanszekerheid worden bekendgemaakt ». Dit amendement wordt met 11 tegen 4 stemmen verworpen.

Een wijziging van artikel 17, die noodzakelijk is ingevolge het weglaten van artikel 13, wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Het gewijzigde wetsontwerp in zijn geheel wordt eenparig aangenomen.

De wijzigingen aangenomen door de Commissie op de door haar vroeger aangenomen tekst volgen hierna.

De Verslaggever,

J. DECONINCK.

De Voorzitter,

H. HEYMAN.

Il est également admis d'intituler le Chapitre IV, « Controlé » et de supprimer les mots: « et tutelle ».

Quant à l'amendement à l'article 13 tendant à supprimer cet article, la Commission est unanime pour l'adopter.

L'amendement présenté à l'article 14 est adopté à l'unanimité, sous réserve de l'adjonction suivante: « qui en transmet copie au Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale ».

D'après son auteur, l'amendement présenté à l'article 24 est nécessaire en ce qui concerne le Fonds de Sécurité d'existence des charbonniers de la région d'Anvers. Sans cette adjonction, certains charbonniers n'occupant pas de main-d'œuvre, tout en étant soumis à la décision concernant le Fonds de sécurité d'existence, pourraient se soustraire aux obligations imposées.

Quant au 2) de l'article 24, on adopte toutefois la rédaction suivante pour le dernier membre de phrase: « restent en vigueur ».

La commission marque son accord unanime sur la portée du 2) de l'amendement à l'article 24, notamment sur le texte suivant: « dont les effets sont prorogés indéfiniment ». Elle estime néanmoins que la rédaction serait améliorée par l'emploi des mots: « restent en vigueur », étant entendu que ces mots doivent être interprétés dans le sens du texte initial de l'amendement.

Enfin, un membre demande l'insertion à l'article 4 d'un 11° déterminant le mode de publication des rapports annuels des Fonds de Sécurité d'existence. Cet amendement est rejeté par 11 voix contre 4.

Une modification de l'article 17, résultant de la suppression de l'article 13, est approuvée sans observations.

Le projet de loi amendé, dans son ensemble, est adopté à l'unanimité.

Les modifications, apportées par la Commission au texte précédemment adopté par elle, figurent ci-après.

Le Rapporteur,

J. DECONINCK.

Le Président,

H. HEYMAN.

AMENDEMENTEN
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE
OP DE DOOR HAAR
VROEGER VOORGESTELDE TEKST.
(Stuk 568/n° 3.)

Hoofdstuk IV.

De titel « Controle en Voogdij » wordt vervangen door « *Contrôle* ».

Art. 12.

Dit artikel wordt vervangen door wat volgt :

Onverminderd de toepassing van de artikelen 14 en 15 van de besluitwet van 9 juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comités wordt op het beheer van elk Fonds een controle uitgeoefend door een revisor aangewezen door het bevoegde paritaire comité en gekozen uit de door het Instituut der bedrijfsrevisoren vastgelegde lijst.

Deze revisor heeft een onbeperkt recht van toezicht en onderzoek over al de boekhoudkundige verrichtingen van het Fonds, doch mag zich nooit met het beheer inlaten.

Hij kan ter plaatse inzage nemen van de boeken, de briefwisseling, de notulen en om het even welke geschriften van het Fonds.

De revisor deelt aan het beheersorgaan van het Fonds geregeld de uitslag van zijn onderzoek mede en doet er alle aanbevelingen aan die hij nuttig acht.

Art. 13.

Dit artikel wordt weggelaten.

Art. 14.

Dit artikel wordt vervangen door wat volgt :

De revisor brengt minstens éénmaal per jaar verslag uit over zijn opdracht, aan het bevoegd paritair comité, dat er een afschrift van overmaakt aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Art. 17.

Op de tweede regel worden de woorden « van de artikelen 15 en 16 » vervangen door de woorden « van de artikelen 14 en 15 ».

Art. 24.

De tekst van dit artikel wordt gewijzigd als volgt :

De wet van 28 juli 1953, gewijzigd bij de wet van 29 december 1956, heeft geen uitwerking meer vanaf de datum waarop deze wet in werking treedt, behalve wat betreft :

1) De fondsen voor bestaanszekerheid die hun statuten moeten regulariseren overeenkomstig artikel 23, lid 1, en waarvoor de wet van 28 juli 1953, geacht wordt verlengd te zijn tot de gewijzigde statuten bekendgemaakt worden;

2) De bepalingen die het voorwerp uitmaken van artikel 2 van voormelde wet van 28 juli 1953 blijven van kracht.

AMENDEMENTS
ADOPTÉS PAR LA COMMISSION
A SON TEXTE
PROPOSÉ ANTÉRIEUREMENT.
(Doc. 568/n° 3.)

Chapitre IV.

Le titre « Contrôle et tutelle » est remplacé par le mot « *Contrôle* ».

Art. 12.

Cet article est remplacé par ce qui suit :

Sans préjudice de l'application des articles 14 et 15 de l'arrêté-loi du 9 juin 1945, fixant le statut des commissions paritaires, un contrôle est exercé sur la gestion de chaque Fonds par un réviseur désigné par la commission paritaire compétente et choisi sur la liste arrêtée par l'Institut des réviseurs d'entreprise.

Ce réviseur a un droit illimité de surveillance et d'enquête sur toutes les opérations comptables du Fonds, sans jamais pouvoir s'immiscer dans la gestion de celui-ci.

Il peut prendre connaissance, sans déplacement, des livres, de la correspondance, des procès verbaux et de toutes les écritures généralement quelconques du Fonds.

Le réviseur informe régulièrement l'organe de gestion du Fonds du résultat de ses investigations et lui fait telles recommandations qu'il juge utiles.

Art. 13.

Cet article est supprimé.

Art. 14.

Cet article est remplacé par ce qui suit :

Le réviseur fait rapport de sa mission, au moins une fois par an, à la commission paritaire compétente qui en transmet copie au Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

Art. 17.

A la 2me ligne, les mots « des articles 15 et 16 » sont remplacés par les mots « des articles 14 et 15 ».

Art. 24.

Le texte de cet article est modifié comme suit :

La loi du 28 juillet 1953, modifiée par celle du 29 décembre 1956, cesse de sortir ses effets à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, sauf en ce qui concerne :

1) Les Fonds de sécurité d'existence qui auront à régulariser leurs statuts conformément à l'article 23, alinéa premier, pour lesquels la loi du 28 juillet 1953 sera censée être prorogée aussi longtemps que les statuts modifiés n'auront pas été publiés;

2) Les dispositions faisant l'objet de l'article 2 de la loi précitée du 28 juillet 1953, restent d'application.